

***Anthonomus eugenii* Cano**

Szkodnik podlegający obowiązkowi zwalczania

Opis agrofaga i zasięg występowania

Gatunek ten występuje w Ameryce Północnej, Środkowej i Oceanii. W 2012 r. został on stwierdzony na papryce uprawianej w szklarniach w Holandii, a w 2013 r. we Włoszech.

Rośliny żywicielskie

Głównymi żywicielami są rośliny z rodzaju *Capsicum*, w tym *C. annuum* (papryka roczna) i *C. frutescens* (papryka ostra). Ponadto porażane są inne rośliny z rodziny psiankowatych (*Solanaceae*), w tym *Solanum melongena* (oberżyna) i psiankowate dziko rosnące. Stwierdzono także żerowanie chrząszczy, bez składania przez nie jaj, na innych roślinach, takich jak *Solanum lycopersicum* (pomidor), *Datura stramonium*, *Nicotiana glauca*, *Petunia parviflora* i *Physalis pubescens*.

Objawy występowania i szkodliwość

Chrząszcze żerują na liściach, kwiatach, pąkach kwiatowych i wgrzają się do owoców, powodując powstawanie na tych organach roślinnych niewielkich otworków o średnicy 2-5 mm. Uszkodzenia na liściach mogą być mylone z powodowanymi przez gąsienice motyli i ślimaki. Larwy zasiedlają pąki (zwykle w pąku rozwija się tylko jedna larwa) oraz młode, rozwijające się owoce (do kilku sztuk larw w owocu), żerując w ich miąższu i na nasionach. Gniazdo nasienne porażonych owoców brązowieje i rozwijają w nim grzyby pleśniowe. Poprzez otwory wygryzione w owocach przenikają patogeny grzybowe, takie jak *Alternaria alternata*, przyczyniające się do całkowitego ich

zniszczenia. Na porażonych roślinach notuje się opadanie pąków i przedwczesne opadanie owoców. Z uwagi na występowanie larw w pąkach, podczas lustracji oprócz poszukiwania opisanych, spowodowanych przez niego objawów, zaleca się pobieranie i przecinanie pąków w celu stwierdzenia stadiów larwalnych.

Larwy mają zabarwienie od białego do szarego, z brązową głową i są beznogie. Larwa trzeciego stadium ma 2,2-5,0 mm długości. Poczwaraki spotyka się w kolebkach poczwarkowych w kwiatach lub owocach. Chrząszcze są owalne, czarno zabarwione, z silnie rozwiniętym rykiem i dorastają do 2,0 – 3,5 mm długości i 1,5-1,8 mm szerokości. Ciało pokryte jest przez żółtawe włoski, a na większej części przedplecza i pokryw znajduje się rysunek z białych łusek.

Sposoby rozprzestrzeniania i przenikania

Rozprzestrzenianie się w sposób naturalny jest ograniczone. W trakcie obrotu międzynarodowego szkodnik może być przenoszony wraz z materiałem roślinnym, przede wszystkim w owocach papryki, a rzadziej oberżyny.

Zwalczanie

Szkodnika zazwyczaj można skutecznie zwalczać przy pomocy insektycydów. W szklarniach, do ograniczenia liczebności szkodnika oraz monitorowania jego występowania, stosuje się żółte tablice lepowe.

Wymagania fitosanitarne

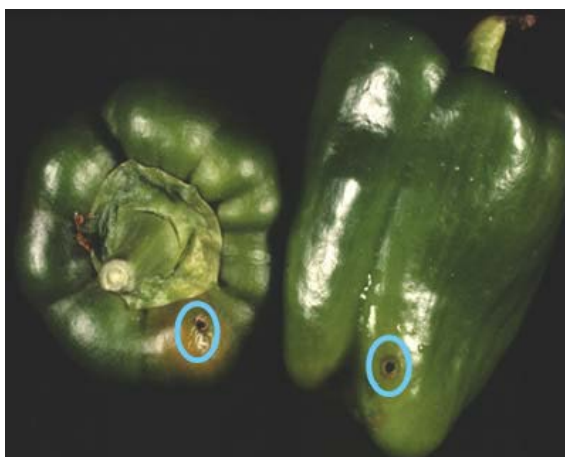
W Polsce *A. eugenii* podlega obowiązkowi zwalczania.

Anthonomus eugenii Cano

Szkodnik podlegający obowiązkowi zwalczania

Ryc. 1. *Anthonomus eugenii* - larwa w miąższu owocu papryki (po lewej) i chrząszcz (po prawej) (fot. L. Buss, University of Florida, USA).

Ryc. 2. Otworki wygryzione przez *Anthonomus eugenii* w owocach papryki (po lewej, fot. D. Schuster, University of Florida, USA) i uszkodzenia wewnętrzne spowodowane przez larwy w miąższu owocu papryki (po prawej; fot. J. L. Capinera, University of Florida, USA).